

Beste lezer,

Hierbij ontvangt u de negende editie van Pensioenrecht Updates. Daarin vindt u een overzicht van zestien in september 2018 gepubliceerde uitspraken over pensioen.

Pensioenrechtspraak voor u geselecteerd

In de Pensioenrecht Updates vindt u een selectie van de belangrijkste rechtspraak over de arbeidsvoorwaarde pensioen. Op die manier bent u altijd op de hoogte van relevante rechtspraak over pensioen.

Deze maand in pensioenrechtupdates

Deze maand zijn er zestien uitspraken geselecteerd over pensioen. Uitspraak van de maand is de zaak waarin een pensioenfonds schadevergoeding moet betalen aan een werknemer die met vroegpensioen was gegaan op basis van berekeningen van het pensioenfonds die later onjuist bleken.

Te hoge pensioenuitkering berekend: pensioenfonds schadeplichtig

Met enige regelmaat is er een zaak waarin een deelnemer de hem onjuist voorgerekende hogere pensioenuitkering claimt. Uitgangspunt 1 is dat het pensioenreglement leidend is voor de hoogte van de uitkering. Uitgangspunt 2 is dat pensioenuitvoerders fouten mogen herstellen. Maar pensioenuitvoerders zijn soms toch schadeplichtig. Dat blijkt uit de in september gepubliceerde uitspraak van het Hof Arnhem Leeuwarden (ECLI:NL:GHARL:2018:7348). Op basis van informatie van het pensioenfonds besluit werknemer na overleg met zijn werkgever met vroegpensioen te gaan. De pensioenadviseur heeft herhaaldelijk onjuist ogende berekeningen van het fonds kritisch bevraagd. De juistheid van de hoogte heeft het fonds bevestigd zonder voorbehoud. Later blijkt de uitkering toch lager te zijn. Hoewel de uitkering volgens het pensioenreglement uitgangspunt is en de deelnemer niet gerechtvaardigd mag vertrouwen op onjuiste berekeningen van het pensioenfonds is het pensioenfonds in dit geval toch schadeplichtig. De herhaaldelijk onjuiste informatie op grond waarvan de deelnemer het besluit tot vroegpensioen heeft genomen leidt tot onrechtmatigheid en schadeplichtigheid.

Uitspraken, vragen of opmerkingen zijn welkom

De redactie ontvangt graag niet op rechtspraak.nl gepubliceerde uitspraken en vragen of opmerkingen over deze nieuwsbrief. U kunt mailen naar pensioenrecht-updates@budh.nl.

Graag tot de volgende update.

Mark Heemskerk

Pensioenrecht Updates staat onder redactie van:

Prof. mr. drs. M. Heemskerk

Hoogleraar pensioenrecht Radboud Universiteit Nijmegen en advocaat-partner held
mark@heldlaw.nl

RECHTSPRAAK

Op basis van informatie van pensioenfonds besluit werknemer na overleg met zijn werkgever met vroegpensioen te gaan. Pensioenadviseur heeft herhaaldelijk berekeningen kritisch bevraagd en juistheid daarvan bevestigd gekregen. Later blijkt de uitkering lager te zijn. Hof oordeelt dat pensioenreglement basis is. Geen gerechtvaardigd vertrouwen op onjuiste berekeningen door het Pensioenfonds. In dit geval is pensioenfonds toch aansprakelijk voor de schade die is geleden doordat deelnemer op grond van onjuiste informatie het besluit tot vroegpensioen heeft genomen.

Het pensioenfonds verstrekke op aanvraag van werkgever en werknemer berekeningen voor het door werknemer te ontvangen vervroegd pensioen. Deze berekeningen bevatten een rekenfout, die door het Pensioenfonds is hersteld. Ook de herziene opgave, op basis waarvan door werknemer vervroegd pensioen is aangevraagd, was onjuist. Werknemer stelt pensioenfonds aansprakelijk en eist schadevergoeding.

Het hof neemt tot uitgangspunt dat het pensioenreglement bepalend is voor de omvang van de pensioenaanspraken van de deelnemer. De fout in de voorlopige berekening en in de daarop gebaseerde toekenning van de pensioenuitkering, die immers afweek van de uit het pensioenreglement voortvloeiende pensioenaanspraken, mocht het Pensioenfonds herstellen.

Werknemer heeft samen in overleg met zijn werkgever onderzocht of vroegpensioen voor hem, gelet op zijn leeftijd en arbeidsongeschiktheid, een goede optie kon zijn. De pensioenadviseur heeft het pensioenfonds herhaaldelijk om berekeningen gevraagd en aangegeven herziene berekeningen niet te snappen nu de berekende aanspraak fors hoger was dan de te bereiken aanspraak op 65-jarige leeftijd. Het Pensioenfonds bevestigde daarop bij brief zonder voorbehoud dat de berekende aanspraak juist was en onderbouwde dat antwoord ook inhoudelijk. Op die ondubbelzinnige mededeling mocht werknemer gerechtvaardigd vertrouwen. Het Pensioenfonds heeft door het (herhaald) verstrekken van onjuiste informatie en het volharden daarin onrechtmatig gehandeld jegens werknemer en dient de daardoor door hem geleden schade te vergoeden.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14 augustus 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2018:7348](#)

Roepnaam: Bpf Houthandel

Zaaknummer: 200.195.103

Rechters: A.E.F. Hillen, P.L.R. Wefers Bettink en M.H.H.A. Moes

Advocaten: S. Leurink-Ofman, A. Wiltink

Wetsartikelen: 6:162 BW

Trefwoorden: informatie, hoogte vervroegd pensioen, onrechtmatigheid, schade

Categorie: Informatie

RECHTSPRAAK

Werkgever niet aansprakelijk voor de gevolgen van door het Pensioenfonds gemaakte fouten.

Werknemer heeft met werkgever de mogelijkheid tot vervroegd pensioen besproken. Werknemer is op basis van voorlopige berekeningen van het Pensioenfonds over pensioenuitkering met vervroegd pensioen gegaan. Een half jaar later laat het Pensioenfonds weten dat de berekeningen niet kloppen. Werknemer heeft recht op een aanzienlijk lager pensioen. Appellant vordert, voor zover het Pensioenfonds niet gehouden zou zijn de volledige schade te voldoen, zijn werkgever te veroordelen tot betaling van de in de dagvaarding genoemde bedragen. Daarbij doet appellant een beroep op wederzijdse dwaling.

Volgens het hof zijn deze vorderingen niet toewijsbaar. Niet valt in te zien dat in het kader van de (vroeg)pensionering van appellant sprake is van een overeenkomst tussen appellant en zijn werkgever. Appellant betwist niet dat hij recht had op vroegpensioen en dat hij van dat recht gebruik heeft gemaakt door per 1 mei 2012 met vroegpensioen te gaan. Dat is een eenzijdige rechtshandeling waar geen medewerking van zijn werkgever voor nodig was, althans dat is in dit geval onvoldoende gesteld of gebleken. Dat werkgever op het werkgeversdeel van het aanvraagformulier gegevens heeft ingevuld doet daaraan niet af, omdat uit dat deel van het formulier duidelijk blijkt dat de aanvraag wordt gedaan door appellant (zijn naam is vermeld bij 'Gegevens aanvrager') en dat de stempel van de werkgever ervoor dient dat deze instaat voor de juistheid van de door de werkgever aan het Pensioenfonds verstrekte gegevens. Bij gebreke van een overeenkomst tussen appellant en zijn werkgever kan van wederzijdse dwaling geen sprake zijn. Appellant heeft geen andere grondslagen aangevoerd voor aansprakelijkheid van werkgever en ook overigens valt in dit geval niet in te zien waarom werkgever jegens appellant zou moeten instaan voor de gevolgen van door het Pensioenfonds gemaakte fouten.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 14 augustus 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2018:7350](#)

Roepnaam: Oldenboom

Zaaknummer: 200.195.805

Rechters: A.E.F. Hillen, P.L.R. Wefers Bettink en M.H.H.A. Moes

Advocaten: A. Wiltink, S. van der Vegt, S. Leurink-Ofman

Wetsartikelen: 6:228 BW

Trefwoorden: informatie, hoogte vervroegde pensioenuitkering, dwaling

Categorie: Informatie

RECHTSPRAAK

Ghanese scheiding. Afwikkeling huwelijksvermogensregime naar Ghanees recht. Pensioenverevening behoort niet tot huwelijksgemeenschap. Tijdens huwelijk opgebouwd pensioen kan gemeld worden bij pensioenverzekeraar man.

Ghanese scheiding. Het hof oordeelt dat de afwikkeling van het huwelijksvermogensregime beoordeeld moet worden naar Ghanees recht. De vrouw maakt aanspraak op pensioenverevening. De man heeft hiertegen terecht aangevoerd dat de pensioenverevening niet tot de huwelijksgemeenschap behoort. De aanspraak van de vrouw op het tijdens het huwelijk opgebouwde pensioen kan gemeld worden bij de pensioenverzekeraar van de man.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 4 september 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2018:7891](#)

Roepnaam: Ghanese scheiding

Zaaknummer: 200.228.882

Rechters: M.L. van der Bel, M.H.H.A. Moes en W.D. Kolkman

Advocaten: T.O. Sohansingh, H.J.R.M Boersma

Wetsartikelen: WVPS

Trefwoorden: scheiding, Ghanees recht, verevening

Categorie: Scheiding

RECHTSPRAAK

Het hof oordeelt dat er geen eindloonregeling is maar een streefregeling omdat het in de pensioenovereenkomst ging om beoogd pensioen. Geen tekortkoming in de nakoming streefregeling.

Geschil over de uitleg van het karakter van een pensioenovereenkomst. Het hof oordeelt dat er geen sprake is van een eindloonregeling maar van een streefregeling. Uit bepalingen volgt dat het in deze overeenkomst ging om een beoogd pensioen met de daaraan inherente onzekerheid of het pensioenresultaat gelijk zou zijn aan een eindlooppensioen. Subsidiair stelt appellant dat verplichtingen uit de pensioenovereenkomst jegens hem niet zijn nagekomen. Ook deze subsidiaire grondslag acht het hof ondeugdelijk. Dat bij de in de pensioenovereenkomst 1988 opgenomen streefregeling een rekenrente tot uitgangspunt is genomen (naar het hof begrijpt: 5,5%) die vanaf zeker moment op grond van marktontwikkelingen als te hoog moest worden aangemerkt – waarvan appellant zich overigens in elk geval vanaf 2009 bewust was, om die reden heeft hij immers in dat jaar advies gezocht – is onvoldoende voor de conclusie dat KNS haar verplichtingen uit hoofde van de pensioenovereenkomst 1988 niet is nagekomen.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 11 september 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHAMS:2018:3365](#)

Zaaknummer: 200.209.449/01

Rechters: D. Kingma, R.J.F. Thiessen, H.M.M. Steenberghe

Advocaten: B.F.M. Evers, S.A. Tan

Wetsartikelen: 6:74 BW

Trefwoorden: uitleg pensioenovereenkomst, streefregeling, karakter

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Geschil over toepasselijk recht voor grensoverschrijdende arbeid buitenlandse werknemers werkzaam in Nederland met forumkeuze in arbeidsovereenkomst. Hof heeft in tussenarrest geoordeeld dat Mecra premies moet betalen aan Bpf Bouw (ECLI:NL:GHARL:2018:1942). Mecra betwist door Bpf Bouw ingediende premieberekeningen naar het oordeel van het hof ten onrechte.

Grensoverschrijdende arbeid. Het hof heeft in een tussenarrest geoordeeld dat werkgever voor buitenlandse werknemers ondanks keuze voor buitenlands recht in arbeidsovereenkomst gehouden is pensioenpremies aan Bpf Bouw te betalen (ECLI:NL:GHARL:2018:1942). Bpf Bouw is in de gelegenheid gesteld een nieuwe berekening te maken van het volgens haar door Mecra verschuldigde bedrag. Mecra betwist de hoogte van de premieberekening en de juistheid van de gegevens. Volgens het hof heeft werkgever niet voldaan aan de verplichting om de voor de juiste vaststelling benodigde gegevens aan te leveren. Het hof gaat uit van de door Bpf Bouw gemaakte berekening.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 11 september 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2018:8124](#)

Roepnaam: A2

Zaaknummer: 200.179.474

Rechters: P.L.R. Wefers Bettink, M.F.J.N. van Osch en H. Manuel

Advocaten: D.G. Veldhuizen, M. Holtzer, B. Degelink, N.W. Ruiten, E.J. Henrichs

Wetsartikelen: Rome I VO; 4 Wet Bpf 2000

Trefwoorden: verplichtstelling, hoogte pensioenpremie, grensoverschrijdende arbeid, toepasselijk recht

Categorie: Uitleg, Verplichtstelling

RECHTSPRAAK

Hof oordeelt dat pensioenfonds PWRI op grond van anticumulatiebepaling pensioenuitkering van deelnemer die doorwerkt tot 65 jaar mag verminderen met recht op 100% WAO-uitkering. Deelnemer ontving naast inkomen feitelijk gedeeltelijke WAO-uitkering (25/35%). Geen ongelijke behandeling op grond van handicap of chronische ziekte.

Appellant is 80-100% arbeidsongeschikt. Hij heeft doorgewerkt tot 65 jaar en deelgenomen aan de pensioenregeling van PWRI. Hij ontving daardoor een uitkering die correspondeert met een arbeidsongeschiktheidspercentage van 25-35%. Kern van het geschil is de uitleg van de anticumulatiebepaling van PWRI: indien de deelnemer op de datum dat hij de normpensioenleeftijd bereikt tevens recht heeft op een WAO-, WIA-, Wajong- of WAZ-uitkering, dan zal de hoogte van deze uitkering in mindering worden gebracht op de voorwaardelijke extra pensioenaanspraken. PWRI heeft van de pensioenuitkering 100% van de WAO-uitkering in mindering gebracht. Volgens appellant dient de feitelijk lagere WAO-uitkering in mindering te worden gebracht. Het litigieuze artikel 1.7 maakt melding van het recht hebben op een WAO-uitkering en het in mindering brengen van de hoogte daarvan. Aldus wordt niet gesproken over het in mindering brengen van het feitelijk uitgekeerde bedrag, ook indien recht bestaat op een hogere uitkering. Een en ander pleit sterk voor de door PWRI voorgestane uitleg van genoemd artikel, aldus het hof. Het betoog van appellant zou er volgens het hof toe leiden dat indien hij op de standaarduitredingsleeftijd zou stoppen met werken, hem zou toekomen een ouderdomspensioen van € 3.950,01 bruto per jaar, een WAO-uitkering van € 19.880 bruto per jaar alsook een VOP-uitkering van € 8.086,75 bruto per jaar, tezamen € 31.916,76 bruto per jaar. Dit is méér dan het voltijdse jaarsalaris van appellant, dat ongeveer € 30.000 bruto bedraagt. Dit gevolg is zo onaannemelijk dat deze uitleg van genoemde bepaling niet juist kan zijn. Dat [appellant] er vervolgens niet voor gekozen heeft te stoppen met werken op de standaardpensioenleeftijd maakt dat niet anders. Door dóór te werken van zijn 62e tot zijn 65e heeft hij gedurende drie jaar extra ouderdomspensioen opgebouwd en een hoger inkomen genoten. Onjuist is daarmee het standpunt van [appellant] dat de wijze van uitleg van PWRI onlogisch is omdat die ertoe zou leiden dat hij dan beter op de standaardpensioenleeftijd had kunnen stoppen met werken; doorwerken heeft hem immers een hoger inkomen opgeleverd.

Niet-gehandicapten zullen geen WAO-uitkering ontvangen, zodat het eventueel samengaan van een WAO-uitkering met een VOP-uitkering zich ten aanzien van hen niet voordoet. Van ongelijke behandeling van gelijke gevallen is daarmee geen sprake, aldus het hof.

Instantie: Gerechtshof Amsterdam

Datum uitspraak: 18 september 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHAMS:2018:3395](#)

Roepnaam: PWRI

Zaaknummer: 200.218.835/01

Rechters: G.C. Boot, A.S. Arnold en M.S.A. Vegter

Advocaten: M. Heemskerk, mr. E. Luttjens

Wetsartikelen: WGBH/CZ

Trefwoorden: Uitleg anticumulatiebepaling pensioenreglement, discriminatie WGBH/CZ

Categorie: Uitleg, Gelijke behandeling

RECHTSPRAAK

Valt activiteit Bakkerij Bart onder horeca of bakkersbedrijf? Hof heeft in tussenarrest (ECLI:NL:GHARL:2018:5130) geoordeeld dat werkgever zich mag uitlaten over bewijs. Bpf Bakkersbedrijf merkt naar 's hofs oordeel terecht op dat het niet gaat om de kostprijs, maar om de omzet aan bakkersproducten en andere producten en dat de toerekening op basis van kostprijs niet overeenkomstig het verplichtstellingsbesluit is en ook niet overeenkomstig hetgeen het hof in rechtsoverweging 4.17 van het tussenarrest heeft overwogen. Werkgever moet nieuwe berekeningen maken van de omzet in bakkersproducten.

Deze zaak gaat om de vraag of de werkgever valt onder de werkingssfeer van het Bpf Bakkersbedrijf of dat de werkgever een horecabedrijf is. Het hof oordeelde in een tussenarrest dat de verplichtstelling geldt ten aanzien van de omzet van bakkersproducten in de zin van het Verplichtstellingsbesluit (ECLI:NL:GHARL:2018:5130). Werkgever is in staat gesteld om bewijs te leveren. Naar aanleiding daarvan heeft het Bpf Bakkersbedrijf opgemerkt dat het niet gaat om de kostprijs, maar om de omzet aan bakkersproducten en andere producten. De toerekening op basis van kostprijs is volgens haar niet overeenkomstig het verplichtstellingsbesluit in rechtsoverweging 4.17 van het tussenarrest. Het hof oordeelt dat dit terecht is. Werkgever moet nieuwe berekeningen maken van de omzet in bakkersproducten.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 18 september 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2018:8311](#)

Zaaknummer: 200.197.715/01

Rechters: J.H. Kuiper, O.E. Mulder en J.A. Gimbrère

Advocaten: D.I.M.E. Hermans, E. Lutjens

Wetsartikelen: 4 Wet Bpf 2000

Trefwoorden: uitleg, verplichtstelling, werkingssfeer

Categorie: Uitleg, verplichtstellingV

RECHTSPRAAK

Weigering Pensioenfonds om een door MLP (vereniging van gepensioneerden) voorgedragen kandidaat voor een vacature in het bestuur van het Pensioenfonds op de verkiezingslijst te plaatsen is onrechtmatig.

Vereniging van gepensioneerden MLP heeft eind 2017 onder meer [voorzitter] voorgedragen voor de vacature van bestuurder van BPL (bedrijfstakpensioenfonds landbouw). Na een gesprek met de verkiezingscommissie van BPL op 15 december 2017 heeft die commissie op 17 december 2017 besloten om [voorzitter] niet op de kandidatenlijst te plaatsen. BPL heeft dit besluit bij brief van 19 januari 2018 aan MLP medegedeeld. MLP is in de gelegenheid gesteld een andere kandidaat voor te dragen. Het tegen dit besluit gerichte bezwaar van MLP is door (het bestuur van) BPL bij brief van 8 maart 2018 ongegrond verklaard. MLP heeft in kort geding onder meer gevorderd om BPL te gebieden [voorzitter] als kandidaat te accepteren, hem aan de verkiezingen deel te laten nemen en voorts om BPL te gebieden een gedetailleerd plan van aanpak en afronding van de verkiezingen aan MLP te sturen. Bij vonnis van 30 maart 2018 zijn de vorderingen van MLP toegewezen met uitzondering van het gevorderde plan van aanpak van de verkiezingen. Het hof bekrachtigt dat vonnis. Het acht voldoende aannemelijk dat het besluit om [voorzitter] niet op de verkiezingslijst te plaatsen op zodanig onvolledige en onjuiste argumenten is gebaseerd dat dit, in de omstandigheden van het onderhavige geval en gelet op alle betrokken belangen, als onrechtmatig jegens MLP moet worden aangemerkt.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 18 september 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2018:8354](#)

Roepnaam: Benoeming bestuurder landbouw

Zaaknummer: 200.237.339

Rechters: B.J. Engberts, M.B. Beekhoven van den Boezem en M.H.F. van Vugt

Advocaten: E. Luttjens, A.G. van Marwijk Kooy

Wetsartikelen: 6:162 BW

Trefwoorden: verkiezing kandidaat bestuurder pensioenfonds, weigering, onrechtmatigheid

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Werkgever verzuimt de overwerkuren van personeel te verstrekken. Pensioenpremies zijn wel ingehouden door werkgever. Hof wijst vordering nakoming van de betalingsverplichting toe. De verplichting tot het aanleveren en verstrekken van juiste en volledige gegevens rust op de werkgever. Geen verjaring of rechtsverwerking.

Bpf ontdekt begin 2014 dat werkgever had verzuimd de overwerkuren van zijn personeel te verstrekken. Werkgever heeft wel de pensioenpremies van de werknemers ingehouden. Bpf heeft een dwangbevel doen betekenen om nakoming van de betalingsverplichting te bewerkstelligen. De kantonrechter wees de vorderingen van [appellant] waarin [appellant] zich verzet tegen het dwangbevel af. Het hof bekrachtigt het vonnis van de kantonrechter. De verplichting tot aanlevering van de juiste en volledige gegevens rust op werkgever. Hij is die verplichting niet nagekomen. De vordering tot betaling is opeisbaar geworden door het opleggen van de alsnog te betalen premie met de factuur van 16 mei 2014. Van verjaring was ten tijde van het betekenen van het dwangbevel dan ook geen sprake. Geen rechtsverwerking, want geen bijzondere omstandigheden als gevolg waarvan ofwel bij [appellant] als schuldenaar het gerechtvaardigd vertrouwen is gewekt dat Bpf als schuldeiser haar aanspraak niet meer geldend zou maken, ofwel de schuldenaar in zijn positie onredelijk zou worden benadeeld als de schuldeiser zijn aanspraak alsnog geldend zou maken.

Instantie: Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

Datum uitspraak: 18 september 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHARL:2018:8322](#)

Zaaknummer: 200.217.198/01

Rechters: M.E.L. Fikkers, D.H. de Witte en W.F. Boele

Advocaten: W.A. Entzinger, J.A. Trimbach

Wetsartikelen: 4 Wet Bpf 2000

Trefwoorden: premiebetaling, informatieplicht, verantwoordelijkheid werkgever

Categorie: Verplichtstelling, Uitleg

RECHTSPRAAK

Vrijwillige waardeoverdracht. Onvoldoende feiten en omstandigheden gesteld om ervan uit te gaan dat X backservice zou verlenen over de extra pensioenjaren die waardeoverdracht zouden opleveren. X doet terecht beroep op rechtsverwerking met betrekking tot inhouding van loon.

Werknemer vordert affinanciering van backservice over extra dienstjaren na vrijwillige waardeoverdracht van werkgever. Daarnaast vordert hij betaling van ingehouden pensioenpremies. Het hof is van oordeel dat op werknemer de stelplicht (en bewijslast) rust dat X zich jegens hem heeft verbonden tot het betalen van backservice aan de pensioenuitvoerder. De redenering van werknemer komt erop neer dat het ondenkbaar is dat hij zou hebben ingestemd met een waardeoverdracht die hem ongeveer € 30.000 heeft gekost en hem niets of vrijwel niets heeft opgeleverd. Het hof komt tot de conclusie dat, ook al is hetgeen feitelijk is gebeurd in financieel opzicht niet gunstig geweest voor werknemer, dit niet leidt tot de conclusie dat X zich heeft verbonden tot betaling van backservice over de extra dienstjaren. In de periode 2009 tot en met 2011 is jaarlijks een eigen bijdrage ingehouden op het loon van € 2.282 en in 2012 nog een eigen bijdrage van € 190,17. Volgens werknemer was die inhouding onterecht, omdat hij met X was overeengekomen dat zijn pensioenregeling premievrij zou zijn. Het hof is van oordeel dat X terecht een beroep heeft gedaan op rechtsverwerking. Niet alleen heeft werknemer jarenlang geaccepteerd dat er premies op zijn loon werden ingehouden, hij heeft zelf ook bij brief van 13 september 2012 aan X medegedeeld dat dit was afgesproken.

Instantie: Gerechtshof 's-Hertogenbosch

Datum uitspraak: 25 september 2018

ECLI: [ECLI:NL:GHSHE:2018:3989](#)

Zaaknummer: 200.203.564/01

Rechters: M. van Ham, Y.L.L.A.M. Delfos-Roy en A.W. Rutten

Advocaten: B.F.M. Evers, C.M.G.M. van Eijndhoven

Trefwoorden: vrijwillige waardeoverdracht, backservice, looninhouding, rechtsverwerking

Categorie: Uitleg, Waardeoverdracht

RECHTSPRAAK

Scheiding onder regime Boon/Van Loon. Het voorafgaand aan het huwelijk opgebouwde pensioen van de man dient verrekend te worden. Dit geldt niet voor de periode tijdens zijn eerdere huwelijk met [A] tenzij er redelijkerwijs van kan worden uitgegaan dat verrekening tussen de man en [A] achterwege zal blijven. Wegens redelijkheid en billijkheid geen aanspraak op het deel van het pensioen dat al is uitgekeerd.

Man en vrouw zijn in 1984 met elkaar in gemeenschap van goederen gehuwd en in 1991 gescheiden. De advocaat van de vrouw heeft per brief aan de man bericht dat de vrouw niet voornemens is partneralimentatie te vorderen en dat de verdeling van de gemeenschap hoogst waarschijnlijk geen problemen zal opleveren. In 2016 kwam de vrouw erachter dat zij mogelijk aanspraak maakt op pensioenverevening.

Aan de rechtbank ligt de vraag voor of de vrouw aanspraak kan maken op (een deel van) het door de man opgebouwde pensioen. In het Boon/Van Loon-arrest heeft de Hoge raad bepaald dat pensioenrechten in de algehele gemeenschap vallen en in de verdeling van die gemeenschap moeten worden betrokken. Ook heeft de Hoge Raad beslist dat pensioenrechten er naar hun aard niet geschikt voor zijn om bij scheiding toegedeeld te worden aan een ander die rechthebbende op het pensioen is. Het door de man opgebouwde pensioen zal derhalve aan de man worden toegedeeld, in beginsel onder verrekening met de vrouw. De rechtbank verwerpt het beroep van de man op rechtsverwerking. De pensioenaanspraken maken deel uit van de huwelijksgemeenschap. Het recht op verdeling van die gemeenschap heeft de vrouw niet verwerkt. De man is voorafgaand aan het huwelijk met de vrouw gehuwd geweest met mevrouw [A]. Het Boon/Van Loon-arrest neemt tot uitgangspunt dat ook het voorafgaand aan het huwelijk opgebouwde pensioen verrekend dient te worden. In dat arrest is tevens overwogen dat er omstandigheden kunnen bestaan, bijvoorbeeld indien het geen eerste huwelijk betreft, die aanleiding geven het pensioen, voor zover het huwelijk reeds was gebouwd, geheel of gedeeltelijk buiten de verdeling te houden. De man was in gemeenschap van goederen gehuwd met mevrouw [A]. In het geval er redelijkerwijs van kan worden uitgegaan dat de man alsnog met [A] moet verrekenen over het door hem, voorafgaand aan en tijdens dat eerste huwelijk met [A], opgebouwde ouderdomspensioen, kan de vrouw in redelijkheid op verrekening over diezelfde periode geen aanspraak maken. In het geval er redelijkerwijs van kan worden uitgegaan dat verrekening tussen [A] en de man achterwege zal blijven, moet ook het in deze periode door de man opgebouwde ouderdomspensioen met de vrouw worden verrekend. Ten aanzien van de redelijkheid en billijkheid oordeelt de rechtbank dat de positie van de man onredelijk zou worden verzwaaard als de man het op dat moment reeds aan hem uitgekeerde deel van zijn opgebouwde pensioen alsnog met de vrouw moet verrekenen. De vrouw kan dus geen aanspraak maken op het deel van het pensioen dat is uitgekeerd vóór 1 januari 2017. De rechtbank bepaalt dat de man de regresvordering die hij op de vrouw heeft kan

verrekenen met zijn betalingsverplichtingen aan de vrouw. Ook dient er rekening te worden gehouden met een eventueel opgebouwd pensioen van de vrouw.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 7 februari 2018

ECLI: [ECLI:NL:RBDHA:2018:10849](#)

Zaaknummer: C/09/530529 / HA ZA 17-398

Rechters: M.J. Alt-van Endt

Advocaten: C.P.R.M. Dekker, L.J.W. Govers

Trefwoorden: scheiding, verrekening, Boon/Van loon-arrest, tweede huwelijk

Categorie: Scheiding

RECHTSPRAAK

Tweede huwelijk van de man. Scheiding vóór 1 mei 1995 valt onder regime Boon/Van Loon. Geen verrekening van de pensioenrechten over de periode voorafgaand en tijdens het eerste huwelijk wegens aanspraken uit het eerste huwelijk.

Man en vrouw zijn in gemeenschap van goederen gehuwd en vervolgens gescheiden vóór 1995. Regime Boon/Van Loon is van toepassing (zie tussenvonnissen ECLI:NL:RBDHA:2018:10849). Dit was het tweede huwelijk van de man. Zijn eerste huwelijk was met mevrouw [A]. Er kan redelijkerwijs van uit worden gegaan dat de man nog met [A] moet verrekenen over het door hem voorafgaand aan en tijdens het huwelijk met [A], derhalve tot 2 december 1983, opgebouwde ouderdomspensioen. De vrouw kan daarom in redelijkheid op verrekening van de pensioenrechten van de man die zijn opgebouwd over dezelfde periode (de periode tot 2 december 1983) geen aanspraak maken.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 27 juni 2018

ECLI: [ECLI:NL:RBDHA:2018:10854](#)

Zaaknummer: C-09-530529oHA ZA 17-398(2)

Rechters: M.J. Alt-van Endt

Advocaten: M.J. Meijer, L.J.W. Govers

Trefwoorden: Boon/Van Loon-arrest, pensioenverrekening eerste huwelijk

Categorie: Scheiding

RECHTSPRAAK

Vrouw verzoekt om echtscheiding met nevenvoorzieningen. Vrouw verzoekt om wettelijke pensioenverevening. Rechtbank bepaalt dat man en vrouw moeten overgaan tot wettelijke pensioenverevening.

Naar de rechtbank uit punt 11 van het verzoekschrift begrijpt heeft de vrouw ook beoogd te verzoeken dat de vrouw en de man moeten overgaan tot de wettelijke pensioenverevening. De man is het er naar de rechtbank begrijpt mee eens dat zal worden overgegaan tot de wettelijke pensioenverevening en dat men dus in dit geval daarvan niet afziet. Gelet op hetgeen de rechtbank hiervoor bij de partneralimentatie heeft overwogen, heeft de vrouw ook financieel belang bij een beslissing van de rechtbank over de toepassing van de wettelijke pensioenverevening in dit specifieke geval. De rechtbank bepaalt dat de man en de vrouw moeten overgaan tot de wettelijke pensioenverevening zoals bepaald in artikel 1:155 BW en in de Wet verevening pensioenrechten bij scheiding.

Instantie: Rechtbank Den Haag

Datum uitspraak: 31 juli 2018

ECLI: [ECLI:NL:RBDHA:2018:9664](#)

Zaaknummer: C/09/531305 / FA RK 17-3121, C/09/544258 / FA RK 17-9307

Rechters: H. Wien, M.P. Verloop en J.T.W. van Ravenstein

Advocaten: P.B. van Eck-Molenaar, J.G. Schnoor

Wetsartikelen: 1:155 BW, Wet verevening pensioenrechten

Trefwoorden: pensioenverevening

Categorie: Scheiding

RECHTSPRAAK

Geschil over hoogte premievrije voortzetting bij arbeidsongeschiktheid. Pensioenfonds heeft de ZW-uitkering van werknemer terecht aangemerkt als inkomen uit arbeid en de mate van premievrije voortzetting bepaald op 0%.

Geschil over hoogte premievrije voortzetting bij arbeidsongeschiktheid. Uit het pensioenreglement volgt dat bij het bepalen van de premievrije voortzetting rekening mag worden gehouden met de inkomsten uit arbeid. Eiser vordert om voor recht te verklaren dat PFZW geen rekening mag houden met de ZW-uitkering. Kantonrechter oordeelt dat PFZW bij de vraag wat onder de inkomsten uit arbeid moet worden verstaan aansluiting mag zoeken bij het inkomensbegrip in het Inkomensbesluit. De mate van premievrije voortzetting wordt immers ook berekend aan de hand van hetgeen het UWV bij de toepassing van de WIA heeft bepaald. En daarbij is het Inkomensbesluit rechtstreeks van toepassing. Bovendien is ook naar algemeen spraakgebruik een werknemersverzekering als de Ziektewet een verdiensite uit arbeid. Dat een pensioenreglement niet rechtstreeks naar het inkomensbesluit verwijst, is daarbij van onvoldoende betekenis.

Instantie: Rechtbank Midden-Nederland

Datum uitspraak: 29 augustus 2018

ECLI: [ECLI:NL:RBMNE:2018:4045](#)

Zaaknummer: 6455605

Rechters: P. Krepel

Advocaten: L. Schuijt, I.M.C.A. Reinders Folmer

Trefwoorden: uitleg hoogte premievrije voortzetting, inkomen uit arbeid, ZW-uitkering

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Werknemer vordert bijstorting door werkgever op grond van pensioenovereenkomst en in uitvoeringsovereenkomst neergelegde bijstortingsverplichting. Rechter oordeelt dat bijstortingsverplichting geen deel uitmaakt van de pensioenovereenkomst d.m.v. (statische) incorporatie of derdenbeding. Werkgever hoeft niet bij te storten.

Werknemer vordert bijstorting door werkgever op grond van pensioenovereenkomst en in uitvoeringsovereenkomst neergelegde bijstortingsverplichting. De kantonrechter oordeelt dat de in de Uitvoeringsovereenkomst 1995 neergelegde bijstortingsverplichting niet doorwerkt in de pensioenovereenkomst. De Uitvoeringsovereenkomst 1995, waarvan de bijstortingsverplichting onlosmakelijk deel uitmaakte, is op 1 januari 2006 komen te vervallen, zodat eisers hierop geen aanspraak (meer) kunnen maken. Bijstortingsverplichting is geen derdenbeding. De pensioenuitvoerder bedingt een bijstortingsverplichting in eerste instantie ten behoeve van zijn eigen vermogen. Het is dus niet op de individuele deelnemer gericht maar op het collectief. Het belang voor de deelnemer is op zichzelf onvoldoende om een zelfstandig vorderingsrecht voor de deelnemer, en daarmee een derdenbeding ten laste van de werkgever, aan te nemen. Mebin is niet gehouden bijstortingen te verrichten.

Instantie: Rechtbank Oost-Brabant

Datum uitspraak: 13 september 2018

ECLI: [ECLI:NL:RBOBR:2018:4438](#)

Roepnaam: Mebin

Zaaknummer: 6532882 CV EXPL 17-9047

Rechters: B.C.W. Geurtsen-van Eeden

Advocaten: A.W. van Leeuwen, E. Lutjens

Wetsartikelen: 6:253 BW

Trefwoorden: uitleg uitvoeringsovereenkomst, bijstortingsverplichting, derdenbeding

Categorie: Uitleg

RECHTSPRAAK

Piloot stelt dat overgangsregeling KLM leidt tot verboden leeftijdsonderscheid. Verzoeker behoort tot de groep vliegers geboren op of na 1 januari 1962 bij wie de pensioenleeftijd wordt verhoogd met 24 maanden naar 58 jaar (bij voltijd). Deze groep brengt een loonoffer van twee jaar dat over vier jaar (van 2016 tot en met 2019) wordt verdeeld. Het CRM oordeelt dat verzoeker er niet in is geslaagd om feiten aan te voeren die onderscheid op grond van leeftijd kunnen doen vermoeden.

Piloot KLM stelt dat de overgangsregeling leidt tot verboden leeftijdsonderscheid. Verzoeker behoort tot de groep vliegers geboren op of na 1 januari 1962. Voor deze groep vliegers geldt dat de pensioenleeftijd wordt verhoogd met 24 maanden, waardoor de pensioenrichtleeftijd bij een voltijds dienstverband 58 jaar wordt. Ook brengt deze groep een loonoffer van twee jaar dat over vier jaar (van 2016 tot en met 2019) wordt verdeeld. Het College overweegt dat verzoeker zich voor wat betreft de periode waarin het loonoffer moet worden gebracht, vergelijkt met jongere collega's, geboren op of na 1 januari 1964. Hiermee vergelijkt verzoeker zich met vliegers die tot hetzelfde leeftijdscohort van de overgangsregeling behoren als hijzelf, namelijk vliegers geboren op of na 1 januari 1962. Het College oordeelt dat verzoeker geen feiten heeft aangevoerd die kunnen doen vermoeden dat hij ten opzichte van de vliegers met wie hij zich vergelijkt nadeliger uit is. Het enkele gegeven dat hij zijn loonoffer brengt in een andere fase van zijn carrière, is daarvoor onvoldoende. Het College oordeelt dat verzoeker er niet in is geslaagd om feiten aan te voeren die onderscheid op grond van leeftijd kunnen doen vermoeden.

Datum uitspraak: 22 oktober 2018

Zaaknummer: CRM 2017-0417 en CRM 2018-0062

Rechters: C.M. van Eck, M. Chébti, E.J.M. Hofhuis

Advocaten: R.T.G.M. Heijnen, J.S. Hidajat-Engelsman, E. Schram, E.M.T. Huizer

Wetsartikelen: 12 WGBL

Trefwoorden: leeftijdsonderscheid, overgangsregeling, pensioenleeftijd, loonoffer

Categorie: Gelijke Behandeling